

Ustawa regionalna Wysp Alandzkich (2018:83) o stosowaniu krajowej ustawy o odpadach

§ 1 Zakres ustawy

Przepisy krajowej ustawy o odpadach (FFS 646/2011), zwanej dalej „krajową ustawą o odpadach”, stosuje się zgodnie z odstępstwami określonymi w tej ustawie.

Zmiany w krajowej ustawie o odpadach mają zastosowanie na Wyspach Alandzkich od dnia ich wejścia w życie w Finlandii, chyba że ta ustawa stanowi inaczej.

Odniesienia w krajowej ustawie o odpadach do przepisów ustawodawstwa krajowego, w ramach kompetencji Wysp Alandzkich, dotyczą odpowiednich przepisów ustawodawstwa regionu.

§ 2 Organy

Rząd Wysp Alandzkich jest odpowiedzialny za ogólne zarządzanie, monitorowanie i rozwój działalności, o których mowa w tej ustawie.

Obowiązki urzędowe, o których mowa w tej ustawie, są wykonywane przez

- 1) rząd Wysp Alandzkich, chyba że ta ustawa stanowi inaczej;
- 2) gminy lub organ gminny, któremu gmina przekazała pewne obowiązki w zakresie zadań związanych z gospodarowaniem odpadami, które zgodnie z krajową ustawą o odpadach mają być wykonywane przez gminy lub organy gospodarujące odpadami komunalnymi;
- 3) Urząd ds. Ochrony Środowiska i Zdrowia na Wyspach Alandzkich w odniesieniu do zadań, które zgodnie z krajową ustawą o odpadach mają być wykonywane przez gminny organ ochrony środowiska, oraz Centrum Rozwoju Gospodarczego, Transportu i Środowiska, z wyjątkiem zadań, które mają być wykonywane przez Centrum Rozwoju Gospodarczego, Transportu i Środowiska w Pirkanmaa.

W drodze odstępstwa od postanowień punktu 2,

- 1) rząd Wysp Alandzkich decyduje o takim odstępstwie od klasyfikacji odpadów niebezpiecznych, o której mowa w § 7 krajowej ustawy o odpadach;
- 2) Urząd ds. Ochrony Środowiska i Zdrowia na Wyspach Alandzkich może podjąć decyzję o takim odstępstwie od klasyfikacji odpadów niebezpiecznych, o której mowa w § 7 krajowej ustawy o odpadach, w sprawach dotyczących pozwoleń środowiskowych na mocy [ustawy regionalnej \(2008:124\) o ochronie środowiska](#); oraz

3) gminy decydują o takim zleceniu sprzątania, o którym mowa w § 75 ust. 1 krajowej ustawy o odpadach.

Gminy posiadają uprawnienia nadzorcze i inne, jakie przysługują gminnym organom ochrony środowiska w zakresie zarządzania zadaniami, o których mowa w powyższym akapicie trzecim pkt 3.

Rząd Wysp Alandzkich posiada uprawnienia nadzorcze, które przysługują Centrum Rozwoju Gospodarczego, Transportu i Środowiska w Pirkanmaa zgodnie z krajową ustawą o odpadach. Rząd Wysp Alandzkich jest organem nadzorującym stosowanie § 3c. [\(2023/123\)](#)

§ 3 Odstępstwa od stosowania krajowej ustawy o odpadach

W drodze odstępstwa od przepisu dotyczącego opłat, zawartego w § 59 krajowej ustawy o odpadach, Urząd ds. Pojazdów Silnikowych może obciążyć producenta opłatą za ostateczne wyrejestrowanie pojazdów. Do takiej opłaty mają zastosowanie przepisy [ustawy Wysp Alandzkich \(1993:27\) o podstawach opłat na rzecz regionu](#).

W drodze odstępstwa od przepisów zawartych w § 61, dotyczących zabezpieczenia, które muszą zapewnić producenci wyrobów elektrycznych i elektronicznych, nie jest konieczne, aby takie zabezpieczenie było zapewniane na rzecz rządu Wysp Alandzkich, jeżeli jest ono zapewniane na rzecz Centrum Rozwoju Gospodarczego, Transportu i Środowiska w Pirkanmaa.

W drodze odstępstwa od przepisów krajowej ustawy o odpadach nie mają zastosowania przepisy dotyczące grup współpracy regionalnej zawarte w § 88 krajowej ustawy o odpadach. [\(2023/123\)](#)

§ 3a [\(2020/28\)](#) Platforma danych dotyczących odpadów i strumieni ubocznych

W drodze odstępstwa od przepisów krajowej ustawy o odpadach gminy nie są zobowiązane do korzystania z platformy danych do gospodarowania odpadami komunalnymi, o której mowa w §§ 33, 143a i 143b krajowej ustawy o odpadach.

§ 3b [\(2023/123\)](#) Odstępstwa dotyczące transportu odpadów

Gmina może odstąpić od wymogu transportu odpadów z konkretnej nieruchomości zgodnie z § 35 ust. 1 krajowej ustawy o odpadach, w tym w przypadkach innych niż te, o których mowa w § 35 ust. 4.

W odniesieniu do transportu osadów z szamb i szczelnie zamkniętych zbiorników magazynowych właściciel nieruchomości może, w drodze odstępstwa od przepisu dotyczącego zorganizowanego przez gminę transportu odpadów z konkretnej nieruchomości, zawartego w § 36 ust. 1 i

2 krajowej ustawy o odpadach, zawrzeć umowę z podmiotem transportującym odpady innym niż podmiot zorganizowany przez gminę.

W drodze odstępstwa od § 37 krajowej ustawy o odpadach gmina może podjąć decyzję o zorganizowaniu transportu odpadów z konkretnej nieruchomości na terenie gminy lub części gminy w taki sposób, aby właściciel nieruchomości zawarł również umowę z podmiotem transportującym odpady w odniesieniu do odpadów innych niż odpady zmieszane.

W drodze odstępstwa od § 41a ust. 1 krajowej ustawy o odpadach posiadacz odpadów może kompostować swoje bioodpady na terenie nieruchomości lub w jej pobliżu, nawet jeśli nie zostało to zatwierdzone w przepisach dotyczących gospodarowania odpadami komunalnymi, pod warunkiem że odbywa się to w sposób bezpieczny dla środowiska i zdrowia.

Opłatę za odpady komunalne, w szczególności taryfę opłat za odpady, dostosowuje się do odstępstw zastosowanych przez gminę na podstawie pkt 1 i 4. Taryfa opłat za odpady powinna zapewniać zachęty finansowe do właściwego sortowania odpadów.

§ 3c (2023/123) Organizacja gospodarowania odpadami przez gminę

Gmina organizuje swoje gospodarowanie odpadami z zamiarem osiągnięcia celów dotyczących przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, które są bardziej szczegółowo uregulowane w dekrete rząd Wysp Alandzkich.

Gmina co roku sporządza sprawozdanie na temat zebranych odpadów komunalnych w gminie i przedkłada je rządowi Wysp Alandzkich do dnia 31 marca następnego roku. Co pięć lat, począwszy od 2025 r., gminy składają, wraz ze sprawozdaniem rocznym, oświadczenie dotyczące realizacji celu określonego w pkt 1.

Jeżeli z oświadczenia, o którym mowa w pkt 2, wynika, że cel, o którym mowa w pkt 1, nie został osiągnięty, gmina podejmuje decyzję w sprawie planu gospodarowania odpadami komunalnymi na potrzeby organizacji i rozwoju gospodarowania odpadami w gminie. Gmina powinna również rozważyć współpracę z innymi gminami.

Rząd Wysp Alandzkich może, w drodze dekretu rząd Wysp Alandzkich, wydać bardziej szczegółowe przepisy dotyczące treści sprawozdania i oświadczenia, o których mowa w pkt 2, oraz planu gospodarowania odpadami komunalnymi, o którym mowa w pkt 3.

§ 4 Odpowiedzialność producenta

W drodze odstępstwa od krajowej ustawy o odpadach „producent” oznacza również tych, którzy zawodowo importują produkty z kontynentu na Wyspy Alandzkie.

Porozumienie między gminami a stowarzyszeniem producentów opakowań, o którym mowa w § 49a krajowej ustawy o odpadach, obejmuje również zbieranie odpadów komunalnych na podstawie § 3b ust. 1.

Porozumienie obejmuje przede wszystkim cały obszar Wysp Alandzkich. Jeżeli po mediacji prowadzonej przez rząd Wysp Alandzkich zgodnie z § 49c krajowej ustawy o odpadach nie zostanie osiągnięte porozumienia ze wszystkimi gminami, porozumieniem obejmuje się co najmniej dwie trzecie ludności Wysp Alandzkich. [\(2023/123\)](#)

Jeżeli producenci opakowań z Wysp Alandzkich należą do krajowego stowarzyszenia producentów, a gminy Wysp Alandzkich są objęte porozumieniem zgodnie z § 49a krajowej ustawy o odpadach, pkt 2 nie ma zastosowania. [\(2023/123\)](#)

§ 5

Uchyła się [\(2023/123\)](#).

§ 6 Audyt środowiskowy

W drodze odstępstwa od krajowej ustawy o odpadach nie stosuje się przepisów dotyczących wpisu do rejestru gospodarowania odpadami i rejestracji w komputerowym systemie informacji na temat zarządzania środowiskowego. W przypadku dokonywania wpisu do rejestru gospodarowania odpadami zgodnie z ustawą krajową stosuje się procedurę przeglądu środowiskowego zgodnie z przepisami [ustawy Wysp Alandzkich o ochronie środowiska](#). Audyt środowiskowy jest wymagany w następujących przypadkach:

- 1) [\(2020/28\)](#) odzysk i unieszkodliwianie, które są zwolnione z wymogu uzyskania zezwolenia na podstawie § 7 ust. 2;
- 2) profesjonalne zbieranie odpadów;
- 3) profesjonalny transport odpadów;
- 4) profesjonalna sprzedaż lub pośrednictwo w obrocie odpadami przeznaczonymi do odzysku lub unieszkodliwienia; oraz
- 5) działalności, które mają zasadnicze znaczenie dla gospodarowania odpadami i które rząd Wysp Alandzkich poddał przeglądowi środowiskowemu w drodze dekretu.

Urząd ds. Ochrony Środowiska i Zdrowia na Wyspach Alandzkich prowadzi ewidencję działalności, o której mowa w pkt 1.

Na Wyspach Alandzkich gospodarowanie odpadami podlegające rejestracji i działalność podlegająca zgłoszeniu zgodnie z krajową ustawą o ochronie środowiska odnoszą się do odpowiednich rodzajów działalności podlegających przeglądowi środowiskowemu. [\(2023/123\)](#)

§ 7 Wymóg uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności związanej z odpadami

Zezwolenie jest wymagane w przypadku działalności polegającej na odzysku lub unieszkodliwianiu odpadów w sposób profesjonalny lub w obiekcie użyteczności publicznej, łącznie z przygotowaniem poprzedzającym odzysk lub unieszkodliwianie, z wyjątkiem odpadów roślinnych pochodzących z rolnictwa i leśnictwa oraz nieprzetworzonych odpadów drzewnych.

Jeżeli rząd Wysp Alandzkich wydał ogólne instrukcje dotyczące danej działalności w dekrete rządu Wysp Alandzkich i określił szczegółowe warunki odzysku odpadów niebezpiecznych, rząd Wysp Alandzkich może przewidzieć w dekrete rządu Wysp Alandzkich zwolnienia z wymogów uzyskania zezwolenia na mocy pkt 1 w przypadku zakładów lub przedsiębiorstw, które same unieszkodliwiają odpady inne niż odpady niebezpieczne wytworzone w ramach własnej działalności, oraz w przypadku zakładów lub przedsiębiorstw, które poddają odpady recyklingowi. [\(2020/28\)](#)

Decyzja w sprawie zezwolenia na podstawie pkt 1, oprócz tego, co wynika z [ustawy Wysp Alandzkich o ochronie środowiska](#), zawiera następujące informacje:

- 1) ilość i rodzaj odpadów;
- 2) wymagania techniczne;
- 3) środki bezpieczeństwa i ostrożności, które należy podjąć;
- 4) miejsce unieszkodliwienia lub odzysku;
- 5) metoda przetwarzania;
- 6) niezbędne procedury monitorowania i kontroli; oraz
- 7) niezbędne instrukcje dotyczące obróbki końcowej i zakończenia.

Dawny punkt 2 stał się punktem 3 na podstawie [\(2020/28\)](#).

§ 7a (2023/123) Odstępstwa dotyczące prowadzenia ewidencji przez podmioty działające na rynku spożywczym

W drodze odstępstwa od § 118a krajowej ustawy o odpadach podmiot działający na rynku spożywczym, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o żywności (FFS 297/2021), zwanej dalej *krajową ustawą o żywności*, prowadzi ewidencję ilości odpadów i gospodarowania nimi w zakresie niezbędnym do uzyskania ogólnego obrazu ilości odpadów. Ewidencja obejmuje, w miarę możliwości, szacunkową całkowitą ilość jadalnych środków spożywczych wyrzuconych jako odpady. Obowiązek ten nie ma jednak zastosowania do podmiotów, o których mowa w § 10 ust. 2 krajowej ustawy o żywności, które nie są objęte systematyczną kontrolą środków spożywczych, podmiotów prowadzących produkcję podstawową i organizacji nienastawionych na zysk. Ewidencję przechowuje się w formie papierowej lub elektronicznej przez okres sześciu lat.

Bardziej szczegółowe przepisy dotyczące ewidencji i informacji, które mają być w niej zawarte, mogą zostać określone w drodze dekretu rządu Wysp Alandzkich. Przepisy dotyczące przekazywania ewidencji organowi nadzorcemu lub zarządzanemu przez niego systemowi danych oraz, w przypadku gdy okres przechowywania wynoszący sześć lat jest ewidentnie zbędny, krótszy okres przechowywania ewidencji niż przewidziany w pkt 1 mogą zostać ustanowione w drodze dekretu rządu Wysp Alandzkich do celów właściwego sprawowania nadzoru nad działalnością.

§ 7b (2023/123) Odstępstwo dotyczące informacji w prowadzonej ewidencji

W drodze odstępstwa od § 119 krajowej ustawy o odpadach ewidencję, o której mowa w § 118 ust. 1 krajowej ustawy o odpadach, prowadzi się w zakresie niezbędnym do uzyskania ogólnego obrazu ilości odpadów. Może ona, stosownie do charakteru działalności, zawierać informacje na temat rodzaju, charakteru, ilości, pochodzenia i miejsca dostawy odpadów wytwarzanych, zbieranych, transportowanych, będących przedmiotem pośrednictwa lub przetwarzanych oraz transportu i przetwarzania odpadów. Ewidencja może również zawierać informacje o ilości odpadów wytworzonych w ramach działalności, o której mowa w § 118 ust. 1 pkt 1, w odniesieniu do skali działalności wyrażonej obrotem, liczbą pracowników lub w równoważny sposób (konkretna ilość odpadów). Ewidencja działalności, o której mowa w § 118 ust. 1 pkt 3, może zawierać informacje na temat ilości i celu wykorzystania produktów i materiałów wytworzonych w procesie przygotowania odpadów do ponownego użycia, recyklingu lub innego odzysku, w podziale na grupy produktów i materiałów.

Bardziej szczegółowe przepisy dotyczące informacji, które mają być zawarte w ewidencji, podzielonych na kategorie według działalności,

rodzaju odpadów lub grupy produktów bądź materiałów, oraz dotyczące obliczania konkretnej ilości odpadów, mogą zostać ustanowione dekretem rządu Wysp Alandzkich. Przepisy dotyczące przekazywania ewidencji organowi nadzorczemu lub zarządzanemu przez niego systemowi danych mogą zostać określone w drodze dekretu rządu Wysp Alandzkich w celu sprawowania nadzoru nad działalnością.

Ewidencję przechowuje się w formie papierowej lub elektronicznej przez okres sześciu lat. Przepisy dotyczące okresu krótszego niż sześć lat w przypadkach, gdy okres przechowywania wynoszący sześć lat jest ewidentnie zbędny do celów nadzoru nad działalnością, mogą zostać ustanowione dekretem Wysp Alandzkich.

§ 8 Rozporządzenie

Rząd Wysp Alandzkich może, w ramach jurysdykcji Wysp Alandzkich, zdecydować w drodze dekretu rządu Wysp Alandzkich, że przepisy wydane na podstawie krajowej ustawy o odpadach mają być stosowane na Wyspach Alandzkich w niezmienionej formie lub ze zmianami ustalonymi przez rząd Wysp Alandzkich. Rząd Wysp Alandzkich może również, w ramach kompetencji Wysp Alandzkich, wydać przepisy w drodze dekretu rządu Wysp Alandzkich na podstawie upoważnienia zawartego w krajowej ustawie o odpadach.

Rząd Wysp Alandzkich może, w drodze dekretu rządu Wysp Alandzkich, przekazać podległej organizacji zadania administracyjne i urzędowe, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1.

Jeżeli rząd Wysp Alandzkich podjął decyzję w drodze dekretu rządu Wysp Alandzkich na podstawie tej ustawy lub innej ustawy Wysp Alandzkich w sprawie ogólnych wymogów związanych z prowadzeniem działalności, a w sprawach dotyczących odpadów niebezpiecznych określił specjalne warunki odzysku, rząd Wysp Alandzkich może postanowić w drodze dekretu rządu Wysp Alandzkich o zwolnieniach z wymogów uzyskania zezwolenia na podstawie § 7 ust. 1 w odniesieniu do:

- 1) zakładów lub przedsiębiorstw, które same unieszkodliwiają odpady inne niż odpady niebezpieczne wytworzone w ramach własnej działalności w miejscu ich wytworzenia; oraz
- 2) zakładów lub przedsiębiorstw, które poddają odpady recyklingowi.

§ 9 Odwołania

Przepisy dotyczące odwołań od decyzji, o których mowa w tej ustawie, są określone w § 25 [ustawy o samorządzie Wysp Alandzkich](#).

Od decyzji podjętych przez Urząd ds. Ochrony Środowiska i Zdrowia na Wyspach Alandzkich na podstawie tej ustawy można się odwołać do Sądu Administracyjnego Wysp Alandzkich zgodnie z przepisami zawartymi w § 19 [ustawy \(2007:115\) o Urzędzie ds. Ochrony Środowiska i Zdrowia na Wyspach Alandzkich](#).

Od decyzji podjętych przez gminę na podstawie tej ustawy przysługuje odwołanie zgodnie z przepisami rozdziału 15 [ustawy \(1997:73\) o samorządzie Wysp Alandzkich](#).

§ 10 (2020/28) Kary

W ramach jurysdykcji regionu, oprócz przepisów karnych zawartych w § 147 krajowej ustawy o odpadach, na Wyspach Alandzkich stosuje się również przepisy karne zawarte w rozdziale 48, §§ 1-4 i § 9 kodeksu karnego.

§ 11 Wejście w życie i przepisy przejściowe

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

Wraz z wejściem w życie tej ustawy uchyla się [ustawę Wysp Alandzkich \(1981:3\) o zbieraniu odpadów komunalnych](#), zwaną dalej „ustawą o zbieraniu odpadów komunalnych”. Dekrety i decyzje wydane na podstawie [ustawy o zbieraniu odpadów komunalnych](#) pozostają w mocy, o ile nie są sprzeczne z tą ustawą, chyba że przepisy tej ustawy stanowią inaczej. Sprawy toczące się w momencie wejścia w życie tej ustawy podlegają przepisom obowiązującym w momencie wejścia w życie tej ustawy.

Producent lub stowarzyszenie producentów, które zostało zatwierdzone do wpisu do rejestru producentów zgodnie z przepisami zawartymi w § 7c [ustawy o zbieraniu odpadów komunalnych](#), pozostaje zatwierdzone w rejestrze odpowiedzialności producenta po wejściu w życie tej ustawy do czasu zmiany, cofnięcia lub innego unieważnienia zatwierdzenia na podstawie przepisów tej ustawy.

Producenci opon do pojazdów silnikowych i innych pojazdów i urządzeń oraz producenci gazet, czasopism, papieru biurowego i innych podobnych produktów papierowych składają wniosek o zatwierdzenie wpisu do rejestru producentów nie później niż dwa lata po wejściu w życie tej ustawy.

Przepisy krajowej ustawy o odpadach dotyczące obowiązku gmin w zakresie organizowania gospodarowania odpadami w odniesieniu do osadów z szamb i studni zbiorczych z mieszkań stałych, domów letniskowych, pensjonatów i innych budynków mieszkalnych mają zastosowanie po raz pierwszy dwa lata kalendarzowe po wejściu w życie tej ustawy.

Przepisy dotyczące wejścia w życie i prace przygotowawcze

Poniżej znajdują się informacje o dacie wejścia w życie przepisów i ich zmian, a także o pracach przygotowawczych w odniesieniu do przepisów i ich zmian. Wykaz wskazuje również, czy ma miejsce wpływ na prawodawstwo UE. Wszystkie prace przygotowawcze są przedstawione na stronie internetowej parlamentu Wysp Alandzkich.

[Przejdź do wyszukiwania spraw na lagtinget.ax »](#)

2018:83

- LF 7/2017-2018
- Sprawozdanie Komisji Spraw Społecznych i Środowiska. 3/2017-2018
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE, Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.
- Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/103/WE, Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 7.
- Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.
- Dyrektywa 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 15.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE, Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34.
- Dyrektywa Rady 1999/31/WE, Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1.
- Dyrektywa Rady 96/59/WE, Dz.U. L 243 z 24.9.1996, s. 31.
- Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10.
- Dyrektywa 2004/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 47 z 18.2.2004, s. 26.
- Dyrektywa Rady 86/278/EWG, Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE, Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE, Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88.

2020/28

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 marca 2020 r.

- LF 1/2019-2020
- W odniesieniu do SMU. 2/2019-2020

2023/123

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

Jeżeli w chwili wejścia w życie tej ustawy gmina ma zawartą umowę z podmiotem transportującym odpady na odbiór odpadów z danej nieruchomości, prawo właściciela nieruchomości, o którym mowa w § 3b ust. 2, do zawarcia umowy z innym podmiotem transportującym odpady obowiązuje od dnia wygaśnięcia umowy zawartej przez gminę.

- LF 29/2022-2023
- W odniesieniu do SMU. 12/2022-2023

Ustawa Wysp Alandzkich (2017:38) o stosowaniu na Wyspach Alandzkich krajowej ustawy o bezpieczeństwie elektrycznym

§ 1 Zakres ustawy

Z zastrzeżeniem odstępstw określonych w tej ustawie na Wyspach Alandzkich stosuje się krajową ustawę o bezpieczeństwie elektrycznym (FFS 1135/2016).

Zmiany w krajowej ustawie o bezpieczeństwie elektrycznym mają zastosowanie na Wyspach Alandzkich od dnia ich wejścia w życie w Finlandii, chyba że ta ustawa stanowi inaczej.

§ 2 Wykonywanie władzy publicznej

O ile inna ustawa Wysp Alandzkich nie stanowi inaczej, zadania administracyjne, które zgodnie z krajową ustawą o bezpieczeństwie elektrycznym leżą w gestii władz państwowych, są wykonywane na Wyspach Alandzkich przez rząd Wysp Alandzkich w zakresie, w jakim administracja dotyczy zadań wchodzących w zakres uprawnień ustawodawczych Wysp Alandzkich.

Rząd Wysp Alandzkich nakazuje każdej osobie, która narusza obowiązki określone w tej ustawie lub na jej podstawie, naprawienie błędu lub zaniechania. Decyzji może towarzyszyć okresowa kara pieniężna zgodnie z przepisami [ustawy Wysp Alandzkich o stosowaniu w regionie Wysp Alandzkich ustawy o okresowych karach pieniężnych \(2008:10\)](#).

§ 3 Odstępstwa od ustawy krajowej

Odniesienie w krajowej ustawie o bezpieczeństwie elektrycznym do statutu krajowego, w ramach jurysdykcji Wysp Alandzkich, dotyczy odpowiedniego przepisu zawartego w ustawodawstwie Wysp Alandzkich.

Deklaracja zgodności UE, instrukcje użytkowania i inne informacje, o których mowa w tej ustawie, sporządzane są w języku szwedzkim. W indywidualnych przypadkach rząd Wysp Alandzkich może zezwolić na dostarczenie deklaracji zgodności UE, o której mowa w krajowej ustawie o bezpieczeństwie elektrycznym, w języku innym niż szwedzki.

Rząd Wysp Alandzkich może korzystać ze wsparcia delegacji ds. bezpieczeństwa urządzeń elektrycznych i dźwigów, o której mowa w § 120 krajowej ustawy o bezpieczeństwie elektrycznym.

W drodze odstępstwa od § 43 ust. 2 krajowej ustawy o bezpieczeństwie elektrycznym każda osoba montująca instalację elektryczną przedkłada właścicielowi instalacji, operatorowi sieci dystrybucyjnej i właściwemu organowi gminy kopie sprawozdania z kontroli przy odbiorze, w tym szczegółowe wyniki pomiarów.

W drodze odstępstwa od § 44 krajowej ustawy o bezpieczeństwie elektrycznym wymóg kontroli certyfikacyjnej instalacji elektrycznych klasy 1 ma również zastosowanie do instalacji elektrycznych w domach jednorodzinnych i dwurodzinnych oraz domach letniskowych, jeżeli instalacja elektryczna posiada jako urządzenie zabezpieczające zabezpieczenie nadprądowe o prądzie znamionowym 20 amperów lub większym, a instalacja elektryczna nie należy do klasy 2 ani klasy 3. To odstępstwo od krajowej ustawy o bezpieczeństwie elektrycznym nie ma wpływu na wymóg zawarty w krajowej ustawie o bezpieczeństwie elektrycznym, dotyczący tego, które instalacje elektryczne mają być poddawane kontroli okresowej.

Jeżeli osoba, która zamontowała instalację elektryczną, nie zapewni poddania jej kontroli certyfikacyjnej, właściciel instalacji elektrycznej zapewni przeprowadzenie takiej kontroli zgodnie z § 45 krajowej ustawy o bezpieczeństwie elektrycznym. Oprócz tego, co przewidziano w § 45 krajowej ustawy o bezpieczeństwie elektrycznym, operator sieci dystrybucyjnej, do którego sieci ma zostać przyłączona instalacja elektryczna, zapewnia, na wniosek właściciela instalacji elektrycznej, przeprowadzenie kontroli certyfikacyjnej instalacji elektrycznej. Każda osoba przeprowadzająca kontrolę certyfikacyjną lub okresową ocenia w sposób bezstronny i wiarygodny, czy instalacja elektryczna spełnia wymagania mające zastosowanie.

§ 4 Dekret rządu Wysp Alandzkich

W ramach kompetencji Wysp Alandzkich rząd Wysp Alandzkich może, w drodze dekretu rządu Wysp Alandzkich, postanowić, że przepisy przyjęte na mocy krajowej ustawy o bezpieczeństwie elektrycznym mają być stosowane na Wyspach Alandzkich w niezmienionej formie lub ze zmianami określonymi przez rząd Wysp Alandzkich.

§ 5 Odwołania

Zgodnie z przepisami zawartymi w § 25 [ustawy o samorządzie Wysp Alandzkich](#) od decyzji podjętych na mocy tej ustawy przysługuje odwołanie.

§ 6 Wejście w życie

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2017 r.

Wraz z wejściem w życie tej ustawy uchyla się [ustawę Wysp Alandzkich o stosowaniu ustawy o bezpieczeństwie elektrycznym w regionie Wysp Alandzkich \(2011:9\)](#).

Środki wymagane na podstawie tej ustawy mogą zostać podjęte przed wejściem w życie ustawy.

2017:38

- LF 4/2016-2017
- W odniesieniu do LKU. 5/2016-2017
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE, Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 79.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE, Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 357.